

Habib Bektaş

BANA
BİR ŞİİR OKU

HAMRİYANIM

Habib Bektaş
BANA
BİR ŞİİR OKU
HAMRİYANIM

TÜRK YAZARLARI

ISBN 975-510-930-7

© Habib Bektaş / Can Yayınları Ltd. Şti. (1999)

Bu kitap, İstanbul'da Can Yayınları'nda dizildi,
Özal Basımevi'nde basıldı. (1999)

Dizgi: Serap Kılıç

Habib Bektaş
BANA
BİR ŞİİR OKU
HAMRİYANIM

ROMAN

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 80060 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0-212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33

HABİB BEKTAŞ'IN
CAN YAYINLARINDAKİ
KİTAPLARI

BANA BİR ŞİİR OKU / *roman*
CENNETİN ARKA BAHÇESİ / *roman*

Habib Bektaş, 1951 yılında Salihli'de doğdu. Okuma yazma öğrenecek kadar okula gitti. Daha sonra çeşitli iş dallarında çalıştı. 1972 yılında iş göçüne katılarak Almanya'ya gitti. Evli ve iki çocuğu var. Türkiye ve Almanya'da çeşitli kitapları yayımlandı. *Erlangen Şiirleri*, *Kapıkule Nerde*, *Adresinde Yoktur*, *Yorgun Ölü*, *Bana Bir Şiir Oku / Hamriyanım*, *Uyuşturucu Batağı*, *Söz'ü Yurt Edindim*, *Gölge Kokusu* yazarın Türkiye'de yayımlanan kitapları. Yazar *Hamriyanım* adlı kitabıyla *Milliyet Roman Ödülü*'nü, *Gölge Kokusu*'yla *İnkılâp Roman Ödülü*'nü kazandı. Almanya'da yayımlanan kitaplarından bazıları ise şunlar: *Belagerungs des Lebens*, *Reden die Sterne?*, *Das Vergessene Wachsen*, *Das Länderspiel*, *Mein Freund der Opabaum*. *Habib Bektaş*, Almanya'da *Erlangen Kültür Özendirme Ödülü*'nü kazandı.

Yemek çıkmaz bu saatten sonra. Temizliğe başlıyor Fatma. Ama soğanlar yeter mi yarına? Soy soy birikmiyorlar. Küçücükler. Pazaryerinde satılanlar ne kocaman! İnadına yapar gibi hep bu küçüklerden alıyor Raşit. Büyükler 'pahalı'ymış! İş varacağı yere varıyor yine; cücükleniyor bu küçükler, içleri boşalıyor.

Hıh, tamam, geçin bakalım soğan efendiler şu masanın altına. Raşit'in gözünden uzak durun. Görürse sizi şimdi, "Az soymuşsun, yetmez bu soğanlar, Fatma Nine," der. Az olmaz mı hiç, az olur elbette sana göre. Lahmacuna kıymadan çok soğan koyarsan...

Şu pasaklılıktan da kurtulamadın be Fatma! Ne diye yere atarsın soğan kabuklarını! Alsana çöp kovasını yanına, soydukça at kabukları içine. Ama yerler nasılsa süprülecek, paspas edilecek! Hadi hadi, pisliğine bahane arama. Yarın çamaşır yıkayacağım diye yatağına da işe bari...

Önce kabasını süpürüyor yerlerin. Soğan kabuklarının yığılı olduğu köşeye çekiyor bütün süprüntüyü. Yerdeki küçük et parçaları, salata artıkları kendi pisliği hep. Arka bölümden çıkıyor pisliğin çoğu. Naci Usta'nın çalıştığı ön kısımda pislik yok. Şaşıyor Naci Usta'nın temizliğine. O aldırılmaz, kaba görünüşüne yakıştıramıyor bu temizliği. Ama eskiden böyle değildi ki Fatma. Naci Usta'nın da gözünden kaçmamış. Kaç kez dedi son günlerde: "Fatma Nine, bizim sermayemiz, sağlığımız. Kayıp düşersek, bir yanımızı kırarsak, kötü

olur. Salata, limon kabuğu gibi şeylere dikkat etmeli..."
Ama gözü dünyayı görmüyor ki Fatma'nın. Hele son günlerde...

Elini tez tut, geç kalıyorsun.

Nereye geç kalıyorum?

Gizleme, konuşulmalı her şey, gizlenmemeli.

Neyi gizleyeceğim, evime bir an önce gitmek istiyorum.

Gizliyorsun, sevdiğini...

Yoksa özliyor muyum onu? Özlemek benim neyime? Bana göre değil bu işler. Sevmek benim neyime! Atmalıyım, atmalıyım kafamdan bu deli düşünceleri.

Çöp ne çabuk dolmuş! Ama boşaltmayacak bugün. Soğan kabuklarını bastırıyor iyice. İşte, kapağı kapanıyor nasılsa. Gerek yok boşaltmaya. Canı istemiyor. Kovaya sıcak su dolduruyor. Paspas bezini ıslatıyor. Islak bez elinde, bir kez daha bakıyor biraz önce süpürdüğü yere. Şaşıyor yerdeki kara böceğin kaçamayışına. Hamamböceğine benziyor. Kara, küçücük bir böcek. Deliler gibi çırpınıyor. Ama yürüyemiyor. Işığa doğru kaldırıyor böceği. Böceğin ayakları sarkıveriyor aşağıya, iplik gibi. Bir şeyin altında kalmış olmalı, eli ayağı kırılmış olmalı. Yoksa biraz önce oturduğu bira kasasının altında mı kaldı?

Karaböcek, kim kırdı ellerini?

Karaböcek, neden böyle oldun, kimin kimsen yok mu?

Karaböcek, yaşar mısın, yaşamaya dermanın yetecek mi?

Pencereyi açınca yüzüne vuran nemli serinlik şaşırtıyor Fatma'yı. Yaz günü bardaktan boşanırcasına yağın yağmur mutfaktaki sıkıntılı havaya bir parça da hü-

zün ekliyor sanki. Bakışları elindeki Karaböcek ile dışarıdaki karanlık arasında gidip geliyor. İstiyor ki yaşasın bu yalnız böcek, uçsun, yükselsin. Ama elsiz ayaksızlığa, karanlığa, bir de yağmur ekleniyor şimdi. Sarkıyor pencereden, yukarıya doğru savuruyor elini.

Uç Karaböcek, uç, yüksel, yoksa ezerler seni...

Fatma biliyor böceğin uçamayacağını. Kolu kanadı kırılmış böceğin güçsüzlüğünü. Üstelik karanlık. Karaböcek ardında hiçbir iz bırakmadan kayboluyor karanlığın içinde.

Biraz önce süpürdüğü yerler pek pis gelmiyor Fatma'ya. Elindeki paspas bezini sıkıyor iyice. Kovadaki suyu boşaltıyor. Boş veriyor paspası.

Pilav tenceresini görüyor sönmüş ocağın üzerinde. Yarına bırakılacak kadar yok, pek az kalmış. Yeniden bulaşığa girmek de istemiyor. Masanın altına sürüveriyor tencereyi. Yarın, gelir gelmez yıkar.

Korkarak, sanki hırsızlık yapıyormuş gibi, dolaptan küçük bir tabak çıkarıyor. Tabak, küçük küçük kesilmiş limon dilimleriyle dolu. Bütün gün biriktirdi bunları. Salatalarla birlikte dışarıya giden, kimi müşterilerin hiç sıklamadığı, kimilerinin az sıklığı, geriye gelen limonlar. Ellerini güzelce sabunlayacak. Sonra, limonla ovarsa...

Ağarsın mı? Ak mıydı ki senin ellerin, yeniden ağarsın? Doğuştan böyle kara değil mi bu eller! Neyini ağartacaksın? Hiç ak olmadılar ki! Hep böyle kütt, kara, çatlak ve nasırlı... Kimilerinin elleri nasıl da ak oluyor, aklıktan da öte; narin, incecik... Onun, onun elleri de öyle. Nerden çıktı şimdi o? Hiç utanma yok sende Fatma. Gece gündüz onu düşünür oldun. Onun ellerini. N'oldu ki eli eline değdiyse? Mutfakta çalışan insanın elleri daha mı güzel ola-

Habib Bektaş

BANA BİR ŞİİR OKU HAMRİYANIM

Bana Bir Şiir Oku, yakınlarda *Cennetin Arka Bahçesi* adlı son romanıyla yeniden gündeme gelen *Habib Bektaş*'ın on yıl önce yayımlanan ilk romanı. *Habib Bektaş*, bu romanında, Ege'nin bir köyünden kalkıp Almanya'ya çalışmaya giden, ama orada kendi küçük dünyasının sınırları içinde sıkışıp kalan Fatma'nın trajik öyküsünü anlatıyor. Yoksul ve cahil Fatma, yabancı olduğu o dünyadaki yalnızlığı içinde *Hamriyanım*'a sığınır, yani bir taşbebeğe; onunla paylaşır yalnızlığını, dertlerini, sevinçlerini; hatta onunla özdeşleşir. *Hamriyanım*, insanın yalnızlığının trajik boyutunu gösteren bir simgedir aslında. Bir gün çevresindeki Almanlardan birine tutulur Fatma; üniversite öğrencisi Fritz'e. Onun gözünde, aralarındaki müthiş farklılığın hiçbir önemi yoktur. Seviyordur, bu da her şeye çaredir. Tüm yaşamı değişir Fatma'nın; karşılıksız bir aşkın içinde, hayaller yeşerterek bağlanır Fritz'e. Oysa yabancılara önyargıyla, duyarısızca yaklaşan Fritz de kendi sorunlarını, bunalımlarını yaşamaktadır. Bir yalnızlık simgesi olan *Hamriyanım*'la örtüşen roman, sıcak ve yalın bir dille, içtenlikle anlatılmış. 12 Eylül 1980 öncesinde yurt dışına savrulan bir kesimin acıları ve Almanya'ya taşıdıkları siyasal çalkantılar da başarıyla yansıtılmış. 1990'da 'Milliyet Roman Ödülü'ne değer bulunan bu romanı elden geçirilmiş yeni biçimiyle sunuyoruz.

Kapaktaki resim : FİKRET OTYAM

ISBN 975.510.930-7

9789755109305